

27 Δεκεμβρίου 2023

Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός: Τι μεγαλύτερο υπάρχει από το να γίνει ο Θεός άνθρωπος;

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός. Τοιχογραφία στην τράπεζα της Ι.Μ. Παντοκράτορος Αγίου Όρους.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αγίου Ιωάννου Δαμασκηνού

Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως

Απόδοση στην νέα ελληνική

Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης (νυν Μητροπολίτης Δράμας)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=388783>

Για τη θεία οικονομία και για τη φροντίδα του για μας και τη σωτηρία μας

Επειδή, λοιπόν, εξαιτίας αυτής της προσβολής του αρχηγού της κακίας δαίμονα, εξαπατήθηκε ο άνθρωπος και δεν φύλαξε την εντολή του Δημιουργού, απογυμνώθηκε από τη χάρη και την παρρησία που είχε από το Θεό και σκέπασε τη γύμνια του με τη σκληρότητα της άθλιας ζωής του -διότι αυτό σημαίνουν τα φύλλα της συκιάς-· περιτυλίχθηκε τη νεκρότητα, δηλαδή τη θνητότητα και την υλοφροσύνη της σάρκας -διότι αυτό δείχνει η ένδυση των δερμάτινων χιτώνων-· εξορίστηκε από τον παράδεισο σύμφωνα με τη δίκαιη κρίση του Θεού· καταδικάστηκε σε θάνατο και τον υποδούλωσε στη φθορά.

Παρ' όλα αυτά, ο εύσπλαγχνος Θεός, που μας έπλασε και μας έδωσε τη χάρη του, δεν έμεινε αδιάφορος, αλλά αφού πρώτα με πολλούς τρόπους μας παιδαγωγήσε και μας κάλεσε να μετανοήσουμε με στεναγμούς και τρόμους, με τον κατακλυσμό και την παρ' ολίγο εξολόθρευση όλου του ανθρωπίνου γένους, με τη σύγχυση και διαίρεση των γλωσσών, με εμφανίσεις αγγέλων, με εμπρησμό των πόλεων, με εικονικές φανερώσεις του Θεού, με πολέμους, με νίκες, με ήττες, με θαυμαστά σημεία και πολλά θαύματα, με το Νόμο, με τους προφήτες, που το κήρυγμα τους είχε σκοπό την κατάργηση της αμαρτίας, η οποία με πολλές διακλαδώσεις απλώθηκε και υποδούλωσε τον άνθρωπο και συσώρευσε στη ζωή του κάθε είδος κακίας· με το κήρυγμα των προφητών που είχε σκοπό επίσης την επάνοδο του ανθρώπου στη θεία ζωή.

Επειδή, δηλαδή, ο θάνατος εισήλθε στον κόσμο εξαιτίας της αμαρτίας και κατατρώει την ανθρώπινη ζωή σαν κάποιο άγριο και ανήμερο θηρίο, έπρεπε αυτός που επρόκειτο να την λυτρώσει να είναι αναμάρτητος και όχι υπόλογος στο θάνατο εξαιτίας της αμαρτίας· έπρεπε ακόμη η ανθρώπινη φύση να ενισχυθεί και ανανεωθεί, να παιδαγωγηθεί με πράξεις και να διδαχθεί το δρόμο της αρετής που δεν οδηγεί στην καταστροφή, αλλά στην αιώνια ζωή.

Τέλος, ο Θεός φανερώνει το μεγάλο πέλαγος της αγάπης του για τον άνθρωπο. Διότι ο ίδιος ο Δημιουργός και Κύριος παίρνει πάνω του τον αγώνα για το αγαπημένο του πλάσμα και γίνεται στην πράξη δάσκαλος. Και επειδή ο εχθρός με την ελπίδα της ισοθείας ξεγέλασε τον άνθρωπο, τώρα ο ίδιος ξεγελιέται από το προκάλυμμα της σάρκας.

Ταυτόχρονα αποδείχνεται η αγαθότητα, η σοφία, η δικαιοσύνη και η δύναμη του Θεού. Η αγαθότητά του, διότι δεν αδιαφόρησε για την αδυναμία του πλάσματός του, αλλά το σπλαγχνίστηκε, όταν έπεσε, και του άπλωσε το χέρι.

Η δικαιοσύνη του, διότι ενώ ο άνθρωπος νικήθηκε, δεν φέρνει άλλον να νικήσει τον

δυναστή (διάβολο) ούτε με βία γλυτώνει τον άνθρωπο από το θάνατο, αλλά τον ίδιο τον άνθρωπο, που ο θάνατος λόγω της αμαρτίας υπόταξε, αυτόν ο αγαθός και δίκαιος (Θεός) τον αναδείχνει πάλι νικητή και σώζει το όμοιο με το όμοιο, πράγμα που ήταν αδύνατο· η σοφία του φαίνεται, διότι βρήκε αξιοπρεπή λύση για κάτι αδύνατο.

Διότι, με την καλή θέληση του Θεού Πατέρα, ο μονογενής του Υιός και Θεός Λόγος, που είναι στον τόπο του Θεού Πατέρα και είναι ομοούσιος με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα, ο προαιώνιος και άναρχος, όντας εξαρχής με το Θεό Πατέρα και Θεός ο ίδιος, έχοντας τη θεϊκή φύση, έκλινε τους ουρανούς και κατέβηκε κάτω στη γη· ταπείνωσε, δηλαδή, το αταπείνωτο ύψος του χωρίς να χάσει τη δοξα του και συγκαταβαίνει με ανέκφραστη και ακατάληπτη συγκατάβαση στους δούλους του -διότι αυτό δείχνει η κατάβαση του-· όντας τέλειος Θεός γίνεται τέλειος άνθρωπος και πραγματοποιεί το πιο πρωτάκουστο απ' όλα τα καινοφανή, το μοναδικό καινούργιο κάτω από τον ήλιο, με το οποίο φανερώνεται η άπειρη δύναμη του Θεού.

Διότι, τι μεγαλύτερο υπάρχει από το να γίνει ο Θεός άνθρωπος;

Και ο Λόγος, χωρίς να μεταβληθεί η θεία φύση του, σαρκώθηκε από Άγιο Πνεύμα και τη Μαρία, την αγία και αειπάρθενο Θεοτόκο· ο μόνος φιλόανθρωπος γίνεται μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων.

Συλλήφθηκε μέσα στην άχραντη μήτρα της Παρθένου όχι με το θέλημα, την επιθυμία, τη σχέση με άνδρα και τη γέννηση που είναι καρπός ηδονής, αλλά από το Άγιο Πνεύμα και με τον τρόπο της αρχικής δημιουργίας του Αδάμ.

Κάνει υπακοή στον Πατέρα θεραπεύοντας τη δική μας παρακοή με το ανθρώπινο σώμα που πήρε από μας, με το να γίνει σε μας τύπος υπακοής, χωρίς την οποία δεν είναι δυνατόν να επιτύχουμε τη σωτηρία.

Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, «Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως», απόδοση στην νέα ελληνική, Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης. Από: http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/paterikon/iwannhs_damaskhnos_ekdosis_akribhs.htm

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN